

Zemlje koje manje zagađuju atmosferu su u prednosti jer će to moći da naplate od onih koje ispuštaju više gasova u vazduh. Kako bi se uključila u evropski sistem trgovine, Srbija priprema zakon o sistemu monitoringa, izveštavanja i verifikacije emisije gasova sa efektom staklene bašte.

U poslednjih 25 godina, emisija gasova staklene bašte u Srbiji je smanjena za 25 odsto. Glavni razlog je smanjena industrijska proizvodnja. Kada je u pitanju dobijanje energije, najviše se oslanjamo na ugalj.

Direktor Agencije za zaštitu životne sredine Filip Radović kaže da je Srbija, prema sporazumu sa energetsom zajednicom, u obavezi da do 2020. ima 20 odsto proizvodnje energije iz obnovljivih izvora.

“Proizvodnja energije predstavlja najveći izvor emisija sa efektom staklene bašte. Na teritoriji naše republike, to je negde oko 80 odsto koliko dobijamo iz energetskeg sektora. Ulaskom u sistem trgovine emisija srpske kompanije, koje na godišnjem nivou ispuste oko 40 miliona tona, će participirati, odnosno imati troškove za te emisije”, kaže Radović. Izvor emitovanja ugljen-dioksida je i otpad. U Srbiji se mali deo otpada sakupi i reciklira, uglavnom završava na divljim deponijama. Svake godine sve je više ambalažnog otpada. Prošle godine pušteno je u promet 330.000 tona ambalaže, od čega je sakupljeno svega 30 odsto.

“Mi ćemo za ovu godinu sakupiti 38 posto ambalažnog otpada koji je pušten u promet. Do 2019. godine se predviđa da to bude 60 posto, i ono što je vrlo važno je da sa sve većim sakupljanjem ambalažnog otpada utičemo i na emisiju ugljen-dioksida, da se smanjuje iz godine u godinu. Da bi se taj trend nastavio i dalje je vrlo važno da se uđe u primarnu selekciju”, kaže Violeta Belanović Kokir iz “Sekopaka”.

Cilj EU je da do 2030. godine smanji emisiju gasova za 40 odsto u odnosu na 1990. godinu. To je smanjenje za količinu koju sada emituju Nemačka, Francuska i Velika Britanija. Moći će da se trguje viškom ili manjkom prava na emisiju određene količine gasova.

“Zavisno od tehnologije, moći ćete da emitujete manje ili više. Ako koristite nuklearnu energiju, onda ćete imati manju emisiju, a ako nema emisije, nećete ni morati da kupujete prava za emitovanje. Ako koristite ugalj, onda ćete više emitovati štetne gasove i kupićete više prava”, kaže Nikola Debišje, ekspert za životnu sredinu Delegacije EU.

Kao primer navodi Nemačku, gde se sa uglja prelazi na obnovljive izvore energije u energetsom i industrijskom sektoru, i gde postoji veliko poboljšanje, na primer, u pogledu efikasnosti.

Stručnjaci upozoravaju da je svetu ostalo samo 30 godina bezbednog perioda korišćenja fosilnih goriva u kome gasovi staklene bašte mogu da se emituju u atmosferu.

Izvor; RTS